

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

-обавезна садржина- свака рубрика мора бити попуњена

(сви подаци уписују се у одговарајућу рубрику, а назив и место рубрике не могу се мењати или изоставити)

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
1. Датум и орган који је именовео комисију: Наставно-научно веће Правног факултета у Новом Саду, 14. децембара 2016. године.
2. Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: 1. проф. др Миомира Костић, редовни професор, Кривичноправна ужа научна област, 06. септембар 2011. године, Правни факултет у Нишу, председник Комисије; 2. проф. др Бранислав Ристивојевић, ванредни професор, Кривичноправна ужа научна област, 1. јун 2012. године, Правни факултет у Новом Саду, члан Комисије и ментор; 3. проф. др Драгиша Дракић, ванредни професор, Кривичноправна ужа научна област, 1. јун 2012. године, Правни факултет у Новом Саду, члан Комисије;
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
1. Име, име једног родитеља, презиме: Иван (Душан) Милић
2. Датум рођења, општина, држава: 06.02.1984. Љубенић - Пећ, Република Србија
3. Назив факултета, назив студијског програма дипломских академских студија – мастер и стечени стручни назив: Правни факултет у Новом Саду, Универзитет у Новом Саду, дипломске академске студије - мастер (Општи смер), дипломирани правник- мастер
4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија: 2012. године, Докторске студије - Јавно право
5. Назив факултета, назив магистарске тезе, научна област и датум одбране:
6. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука:
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Индивидуализација казне затвора – криминолошки, кривичноправни и пенолошки аспект
IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Навести кратак садржај са знаком броја страна, поглавља, слика, шема, графикана и сл.
Докторска дисертација кандидата Ивана Милића написана је на 587 страница (основни текст има 503 странице), формата ћиричним писмом, фонтом 12, <i>Times New Roman</i> , са 1272 референце. У техничком смислу дисертација је урађена у складу са важећим универзитетским стандардима. Садржи кључну документацијску информацију и резиме на српском и енглеском језику. Осим тога, докторска дисертација садржи и списак скраћеница на две странице, као и библиографију.
УВОД 1

ДЕО ПРВИ

КРИМИНОЛОШКИ АСПЕКТ ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА	17
1. ПОЈЕДИНЕ КРИМИНОЛОШКЕ ШКОЛЕ КОЈЕ ОБЈАШЊАВАЈУ КРИМИНАЛНО ПОНАШАЊЕ	19
1.1. КЛАСИЧНА ШКОЛА	20
1.2. АНТРОПОЛОШКА ШКОЛА	23
1.3. ПОЗИТИВИСТИЧКА ШКОЛА	25
1.4. СОЦИОЛОШКА ШКОЛА	26
1.5. ПОКРЕТ ДРУШТВЕНЕ ОДБРАНЕ	29
2. ПОЈЕДИНЕ ТЕОРИЈЕ КОЈЕ ОБЈАШЊАВАЈУ УЗРОКЕ КРИМИНАЛИТЕТА	30
2.1. ТЕОРИЈА НАСЛЕЂА	31
2.2. РАСНА ТЕОРИЈА	33
2.3. ЕНДОКРИНОЛОШКА ТЕОРИЈА	35
2.4. ТЕОРИЈА ИНТЕЛИГЕНЦИЈЕ	36
2.5. ТЕОРИЈА ФРУСТРАЦИЈЕ	38
2.6. ТЕОРИЈА НЕПРИЛАГОЂЕНОСТИ	39
2.7. ПСИХОПАТОЛОШКЕ ТЕОРИЈЕ	40
2.8. ТЕОРИЈА УЧЕЊА И ТЕОРИЈА ИМИТАЦИЈЕ	42
2.9. ТЕОРИЈА АНОМИЈЕ	43
2.10. ТЕОРИЈА ЕТИКЕТИРАЊА	45
2.11. ПСИХОАНАЛИТИЧКА ТЕОРИЈА	47
3. КРИМИНОГЕНИ ФАКТОРИ	50
3.1. МАКРОСОЦИЈАЛНИ КРИМИНОГЕНИ ФАКТОРИ	53
3.2. МИКРОСОЦИЈАЛНИ ФАКТОРИ КРИМИНАЛИТЕТА	56
3.2.1. Сиромаштво и богатство	57
3.2.2. Незапосленост	59
3.2.3. Породични фактори криминалитета	60
3.2.4. Утицај васпитања и образовања на криминално понашање	63
3.2.5. Друштвени статус и професија	68
3.2.6. Средства масовне комуникације	69
3.2.7. Слободно време	72
3.3. ЕНДОГЕНИ ФАКТОРИ КРИМИНАЛИТЕТА	74
3.3.1. Интелигенција	74
3.3.2. Темперамент	76
3.3.3. Карактер	77
3.3.4. Емоције	79
4. О ПОЈЕДИНИМ КРИМИНОЛОШКИМ АСПЕКТИМА ЛИЧНОСТИ	81
4.1. КРИМИНОЛОШКЕ ДЕФИНИЦИЈЕ И ТЕОРИЈЕ ЛИЧНОСТИ	82
4.2. НОРМАЛНА ЛИЧНОСТ И АБНОРМАЛНА ЛИЧНОСТ	85
4.3. ПЕРИОДИ ЖИВОТА КРОЗ КОЈЕ ПОЈЕДИНАЦ ПРОЛАЗИ	86
4.4. ЗРЕЛА ЛИЧНОСТ	89
4.5. ТИПОВИ ЛИЧНОСТИ	92
5. СОЦИО-ПАТОЛОШКЕ ПОЈАВЕ И КРИМИНАЛИТЕТ - КРИМИНОГЕНИ ФАКТОРИ КОЈИ СУ УВЕК НЕГАТИВНО ВРЕДНОВАНИ	94

ДЕО ДРУГИ

КРИВИЧНОПРАВНИ АСПЕКТ ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА	103
1. НЕКА РАЗМАТРАЊА О КРИВИЧНОМ ДЕЛУ, УЧИНИОЦУ И ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈИ САНКЦИЈА УОПШТЕ	103
1.1. НЕКА РАЗМАТРАЊА О КРИВИЧНОМ ДЕЛУ И УЧИНИОЦУ	103
1.2. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА	109
1.2.1. Индивидуализација мера упозорења (судске опомене, условне осуде и условне осуде са заштитним надзором)	110
1.2.2. Индивидуализација мера безбедности	112
1.2.3. Индивидуализација казни	114
2. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА У КРИВИЧНОМ ЗАКОНОДАВСТВУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ	115

2.1. СВРХА КАЖЊАВАЊА	117
2.2. СВЕ ОКОЛНОСТИ	119
2.3. НАРОЧИТО ОЛАКШАВАЈУЋЕ И ОТЕЖАВАЈУЋЕ ОКОЛНОСТИ	120
2.3.1. Степен кривице	122
2.3.1.1. Умишљај	123
2.3.1.2. Нехат	125
2.3.1.3. Неурачунљивост	131
2.3.1.4. Стварна заблуда	133
2.3.1.5. Правна заблуда	134
2.3.1.6. Сила и претња	136
2.3.2. Побуде из којих је учињено дело	139
2.3.3. Јачина угрожавања или повреде заштићеног добра	143
2.3.4. Околности под којима је дело учињено	147
2.3.5. Ранији живот учиниоца	152
2.3.5.1. Боравак у казненом заводу лица које није осуђено за кривично дело, већ за неко казнено дело	157
2.3.5.2. Боравак у казненом заводу лица које није осуђено због учињеног казног дела	158
2.3.5.3. Боравак у казненом заводу лица које је прекршило неку обавезу која је наметнута у складу са казненоправним одредбама	160
2.3.5.4. Ранија осуда за привредни преступ	161
2.3.5.4.1. Евиденција учинилаца привредних преступа	162
2.3.5.5. Раније кажњавање за прекршаје	165
2.3.5.5.1. Евиденција прекршајно кажњених лица	169
2.3.5.5.2. Евиденција прекршајно кажњених малолетника	170
2.3.5.6. О једном аспекту танке линије између прекршаја и кривичног дела	172
2.3.5.7. Опортунитет кривичног гоњења кроз призму ранијег живота учиниоца кривичног дела	174
2.3.5.8. Дисциплинско кажњавање војних лица према условима ранијег живота	179
2.3.5.9. Још неки начини сазнања о ранијем животу учиниоца дела	181
2.3.5.9.1. Евиденција о лицима против којих је одређена мера заштите од насиља у породици	184
2.3.5.9.2. Евиденција о лицима према којима је извршено насиље у породици	186
2.3.5.10. О једном позитивним аспекту из ранијег живота	187
2.3.6. Личне прилике учиниоца кривичног дела	191
2.3.7. Држање учиниоца после учињеног кривичног дела а нарочито његов однос према жртви кривичног дела	205
2.3.7.1. Држање учиниоца одмах после учињеног кривичног дела а нарочито његов однос према жртви кривичног дела	207
2.3.7.2. Држање учиниоца после учињеног кривичног дела до судског поступка а нарочито његов однос према жртви кривичног дела	209
2.3.7.3. Држање учиниоца после учињеног кривичног дела а нарочито његов однос према жртви кривичног дела - држање у самом судском поступку	211
2.3.8. Друге околности које се односе на личност учиниоца	214
2.4. ПОСЕБНЕ ОКОЛНОСТИ ПРИЛИКОМ ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА	216
2.4.1. Обавезна отежавајућа околност - кривично дело учињено из мржње	216
2.4.2. Факултативна отежавајућа околност – поврат	218
2.4.2.1. Када постоји поврат?	222
2.4.2.2. Од чега зависи да ли ће се поврат ценити као отежавајућа околност?	225
2.4.3. Случајеви када не постоји поврат иако је реч о лицу којем је изречена кривична санкција	227
2.4.3.1. Раније изречене мере безбедности психијатријског карактера	228
2.4.3.2. Раније кажњавање малолетника	229
2.4.3.2.1. Раније изречена казна малолетничког затвора	229
2.4.3.2.2. Раније изречене васпитне мере	230
2.4.3.2.2.1. Евиденција о санкцијама према малолетницима	233
2.4.3.2.3. Примена васпитних налога према малолетницима	237
3. О НЕКИМ РЕАКЦИЈАМА ДРЖАВЕ НА КРИМИНАЛИТЕТ - ВЕШТАЧКО СМАЂЕЊЕ БРОЈА УЧИНИЛАЦА КРИВИЧНИХ ДЕЛА И ПОВРАТНИКА	239
3.1. АМНЕСТИЈА	240
3.2. ПОМИЛОВАЊЕ	242
3.3. ЈОШ ЈЕДАН НАЧИН АМНЕСТИРАЊА УЧИНИЛАЦА КРИВИЧНОГ ДЕЛА	243
3.4. ЈОШ НЕКИ ЗАКОНИ КОЈИМА СЕ АМНЕСТИРАЈУ УЧИНИОЦИ КРИВИЧНОГ ДЕЛА	

4. КАЗНЕНА ЕВИДЕНЦИЈА 254
- 4.1. ПРОБЛЕМИ У ВЕЗИ СА БРИСАЊЕМ ОСУДА И СА БРИСАНОМ ОСУДОМ 258
5. ПОСЕБНА ЕВИДЕНЦИЈА ЗА ПОЈЕДИНЕ КАТЕГОРИЈЕ УЧИНИЛАЦА КРИВИЧНИХ ДЕЛА 264
6. ОДРЕДБЕ ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ У ВЕЗИ СА СЛУШАЊЕМ ОКРИВЉЕНОГ И ЊЕГОВЕ РАНИЈЕ ОСУДЕ 266
7. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА У СЛУЧАЈУ СТИЦАЈА КРИВИЧНИХ ДЕЛА 271
8. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ОСУЂЕНОМ ЛИЦУ 273
9. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПУТЕМ УБЛАЖАВАЊА КАЗНЕ 275
- 9.1. ЗАКОНСКО УБЛАЖАВАЊЕ КАЗНЕ 276
- 9.2. СУДСКО УБЛАЖАВАЊЕ КАЗНЕ 277
- 9.2.1. Ублажавање казне када закон предвиђа да се учинилац може ослободити од казне, а суд га не ослободи од казне 279
- 9.2.1.1. Граница ублажавања казне 279
- 9.2.2. Забрана ублажавања казне – ограничење индивидуализације казне затвора 280
- 9.2.2.1. Забрана ублажавања казне за поједина кривична дела 281
- 9.2.2.2. Забрана ублажавања казне једној категорији учинилаца кривичних дела 282
- 9.2.2.3. Забрана ублажавања казне која није прописана Кривичним закоником 284
- 9.2.3. Последице забране ублажавања казне на индивидуализацију казне затвора 287
10. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПУТЕМ ОСЛОБОЂЕЊА ОД КАЗНЕ 288
- 10.1. ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД КАЗНЕ КАДА ТАКВУ МОГУЋНОСТ ЗАКОН ИЗРИЧИТО ПРОПИСУЈЕ 289
- 10.2. ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД КАЗНЕ КОД КРИВИЧНИХ ДЕЛА ИЗ НЕХАТА 292
- 10.3. ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД КАЗНЕ УСЛЕД ОТКЛАЊАЊА ПОСЛЕДИЦЕ 293
- 10.4. ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД КАЗНЕ ЗБОГ ПОРАВНАЊА УЧИНИОЦА И ОШТЕЂЕНОГ 294
11. КАЗНА ЗАТВОРА БЕЗ НАПУШТАЊА ПРОСТОРИЈА У КОЈИМА ОСУЂЕНИ СТАНУЈЕ – СЛОБОДА ПОД НАДЗОРОМ 296
- 11.1. КОМЕ СЕ МОЖЕ ИЗРЕЋИ КАЗНА ЗАТВОРА КОЈА СЕ ИЗВРШАВА У ПРОСТОРИЈАМА У КОЈИМА ОСУЂЕНИ СТАНУЈЕ? 297
- 11.1.1. Личност учиниоца – субјективни критеријум 298
- 11.1.2. Висина изречене казне и други објективни критеријуми 300
- 11.2. НЕКЕ НЕДОУМИЦЕ У ВЕЗИ СА ОДЛУЧИВАЊЕМ О НАЧИНУ ИЗВРШЕЊА КАЗНЕ 303
- 11.3. КОМЕ СЕ НЕ МОЖЕ ИЗРЕЋИ КАЗНА ЗАТВОРА КОЈА СЕ ИЗВРШАВА У ПРОСТОРИЈАМА У КОЈИМА ОСУЂЕНИ СТАНУЈЕ? 305
- 11.4. КАЗНА КУЋНОГ ЗАТВОРА ПРЕМА НАЦРТУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА 306
12. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА – УПОРЕДНОПРАВНИ ПРИКАЗ 307
- 12.1. ДРЖАВЕ БИВШЕ СФРЈ 307
- 12.1.1. Република Словенија 307
- 12.1.2. Република Хрватска 308
- 12.1.3. Бивша Југословенска Република Македонија 309
- 12.1.4. Босна и Херцеговина 310
- 12.1.4.1. Република Српска 311
- 12.1.4.2. Федерација Босне и Херцеговине 312
- 12.1.4.3. Брчко дистрикт Босне и Херцеговине 313
- 12.1.5. Република Црна Гора 314
- 12.2. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА У ПОЈЕДИНИМ ДРЖАВАМА РАЗЛИЧИТИХ ПРАВНИХ СИСТЕМА 315
- 12.2.1. Руска Федерација 316
- 12.2.2. Савезна Република Немачка 319
- 12.2.3. Република Аустрија 321
- 12.2.4. Краљевина Шведска 322
- 12.2.5. Сједињене Америчке Државе 323

ДЕО ТРЕЋИ

- ПЕНОЛОШКИ АСПЕКТ ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА 329
1. ЗАВОДИ ЗА ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА У СРБИЈИ 333

1.1. ПРАВНИ РЕЖИМ ЗАВОДА ЗА ИЗВРШЕЊЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА У АП КОСОВО И МЕТОХИЈА	340			
2. СВРХА ИЗВРШЕЊА КАЗНЕ ЗАТВОРА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ	341			
3. СУДСКА ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПРЕ ПОЧЕТКА ИЗВРШЕЊА – МОГУЋА ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА	343			
4. УПУЋИВАЊЕ ОСУЂЕНИХ НА ИЗДРЖАВАЊЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА - ЕКСТЕРНА СУДСКА, ЗАКОНСКА И ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА ПОДЗАКОНСКИМ АКТОМ	347			
4.1. УПУЋИВАЊЕ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА У ОКРУЖНИ ЗАТВОР – СУДСКА ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ	349			
4.2. УПУЋИВАЊЕ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА У КАЗНЕНО-ПОПРАВНИ ЗАВОД ЗАТВОРЕНОГ ТИПА – СУДСКА ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ	350			
4.3. УПУЋИВАЊЕ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА У КАЗНЕНО-ПОПРАВНИ ЗАВОД ЗАТВОРЕНОГ ТИПА СА ПОСЕБНИМ ОБЕЗБЕЂЕЊЕМ – ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА ИЗВРШЕНА ПОДЗАКОНСКИМ АКТОМ	352			
4.4. УПУЋИВАЊЕ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА У КАЗНЕНО-ПОПРАВНИ ЗАВОД ОТВОРЕНОГ ТИПА – ЗАКОНСКА ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ	353			
4.5. УПУЋИВАЊЕ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА У КАЗНЕНО-ПОПРАВНИ ЗАВОД ЗА МАЛОЛЕТНИКЕ – ЗАКОНСКА ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ	354			
4.5.1. Проблеми у вези са упућивањем осуђеног у поједине заводе – непостојање јасних критеријума за индивидуализацију казне	357			
5. ПОЧЕТНА ИНТЕРНА ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА У ПОСТУПКУ ИЗВРШЕЊА	358			
5.1. ПРИЈЕМНО ОДЕЉЕЊЕ – ЦЕНТАР ЗА ПОЧЕТНУ ИНТЕРНУ ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈУ КАЗНЕ ЗАТВОРА	360			
5.1.1. Упознавање личности осуђеног лица	362			
5.1.1.1. Пријемно одељење – суђење осуђеном	366			
6. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПУТЕМ РАСПОРЕЂИВАЊА ОСУЂЕНИКА У ПОЈЕДИНА ОДЕЉЕЊА	367			
6.1. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПУТЕМ РАСПОРЕЂИВАЊА ОСУЂЕНИКА У ЗАТВОРЕНО ОДЕЉЕЊЕ	368			
6.2. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПУТЕМ РАСПОРЕЂИВАЊА ОСУЂЕНИКА У ПОЛУОТВОРЕНО ОДЕЉЕЊЕ	369			
6.3. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПУТЕМ РАСПОРЕЂИВАЊА ОСУЂЕНИКА У ОТВОРЕНО ОДЕЉЕЊЕ	369			
7. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПУТЕМ ОДРЕЂИВАЊА ОСУЂЕНИКА У ГРУПЕ	370			
7.1. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПУТЕМ ОДРЕЂИВАЊА ОСУЂЕНИКА У ГРУПУ А1 ИЛИ А2	371			
7.2. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПУТЕМ ОДРЕЂИВАЊА ОСУЂЕНИКА У ГРУПУ Б1 ИЛИ Б2	372			
7.3. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПУТЕМ ОДРЕЂИВАЊА ОСУЂЕНИКА У ГРУПУ В1 ИЛИ В2	373			
7.3.1. Неки проблеми у вези са распоређивањем осуђених у поједина одељења и привидна индивидуализација казне затвора	375			групе –
8. НАКНАДНА ИНТЕРНА ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА У ПОСТУПКУ ИЗВРШЕЊА	377			
8.1. НАКНАДНА ИНТЕРНА ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПУТЕМ РАЗВРСТАВАЊА ОСУЂЕНОГ У ОКВИРУ ИСТОГ ЗАВОДА	378			
8.1.1. Накнадна интерна индивидуализација казне затвора путем разврставања осуђеног у групу са мањим степеном проширених права и погодности – назадовање осуђеника	379			
8.1.2. Накнадна интерна индивидуализација казне затвора путем разврставања осуђеног у групу са већим степеном проширених права и погодности – напредовање осуђеника	380			
8.1.3. Накнадна индивидуализација казне затвора путем премештаја осуђеног у други завод - напредовање и назадовање осуђеника	381			
9. ПРАВА ОСУЂЕНИХ ЛИЦА КРОЗ ПРИЗМУ ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈЕ КАЗНЕ У ПОСТУПКУ ИЗВРШЕЊА	386			
9.1. ОСНОВНА ПРАВА ОСУЂЕНИХ ЛИЦА У ЗАВОДУ КРОЗ ПРИЗМУ ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈЕ КАЗНЕ	387			
9.2. ПРАВА КОЈА ОСУЂЕНИЦИ ИМАЈУ У ИСТОМ ОБИМУ, А КОЈА НЕ БИ ТРЕБАЛО – НЕПОСТОЈАЊЕ ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈЕ ИЗВРШЕЊА КАЗНЕ ЗАТВОРА	392			
9.3. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА КРОЗ ПРИЗМУ ПРОШИРЕНИХ ПРАВА И ПОГОДНОСТИ	393			
9.3.1. Проширена права осуђених лица у казним заводима	394			

9.3.2. Погодности осуђених ван казненог завода	395
9.4. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПУТЕМ ДОДЕЉИВАЊА СПЕЦИЈАЛНИХ ПРАВА/ПОГОДНОСТИ ОСУЂЕНИМ ЛИЦИМА	396
9.4.1. Рад на радном месту на коме је осуђени запослен – преноћиште у заводу	396
9.4.2. Ванредни излазак или одсуство из завода до седам дана	399
9.4.3. Превремено отпуштање осуђеника - случајна индивидуализација	401
10. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА КРОЗ ПРИЗМУ УСЛОВНОГ ОТПУСТА	404
10.1. ОПШТА ПРАВИЛА ЗА ДОБИЈАЊЕ УСЛОВНОГ ОТПУСТА	405
10.2. УЧИНИОЦИ НАЈТЕЖИХ КРИВИЧНИХ ДЕЛА И УСЛОВНИ ОТПУСТ – ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА СА ПОСЕБНОМ ПАЖЊОМ	411
10.3. ОСУЂЕНА ЛИЦА КОЈА СЕ НЕ МОГУ УСЛОВНО ОТПУСТИТИ ПРЕМА ОДРЕДБАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА – НЕПОСТОЈАЊЕ ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈЕ ПРЕМА УСЛОВНОМ ОТПУСТУ	414
10.3.1. Евиденција дисциплинских мера	418
10.4. ОСУЂЕНА ЛИЦА КОЈА СЕ НЕ МОГУ УСЛОВНО ОТПУСТИТИ ПРЕМА ОДРЕДБАМА ДРУГОГ ЗАКОНА - НЕПОСТОЈАЊЕ ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈЕ ПРЕМА УСЛОВНОМ ОТПУСТУ	419
10.5. ОДРЕДБЕ ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА У ВЕЗИ СА УСЛОВНИМ ОТПУСТОМ - ПОДЕЉЕНА НАДЛЕЖНОСТ У ВЕЗИ СА ОДЛУЧИВАЊЕМ О УСЛОВНОМ ОТПУСТУ?	421
10.6. ОДРЕДБЕ ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ У ВЕЗИ СА ИЗВЕШТАЈЕМ О ВЛАДАЊУ ОСУЂЕНИКА	424
10.6.1. Неусклађеност Кривичног законика и Законика о кривичном поступку	426
10.7. ПОЈЕДИНИ ПРОБЛЕМИ У ВЕЗИ СА ВРЕМЕНОМ ПРОВЕДЕНИМ НА ИЗДРЖАВАЊУ КАЗНЕ - РАЗЛИЧИТИ РОКОВИ ЗА ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈУ КАЗНЕ ЗАТВОРА	427
10.8. МОДЕЛИ УСЛОВНОГ ОТПУСТА – ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА УСЛОВНОГ ОТПУСТА	431
10.8.1. Условни отпуст без икаквих обавеза за осуђеног	432
10.8.2. Условни отпуст уз кривичноправне обавезе	432
10.8.3. Условни отпуст уз електронски надзор	434
10.8.4. Условни отпуст са обавезом да осуђени не напушта просторије у којима станује	437
10.8.4.1. Рочиште за одлучивање о молби – индивидуализација без присуства осуђеника	439
10.8.4.2. Опозивање условног отпуста кроз призму индивидуализације казне затвора у поступку извршења	441
10.8.4.3. Неке нелогичности у вези са временом проведеним на условном отпусту – условни отпуст се извршава	443
10.8.5. De lege ferenda предлози у вези са условним отпустом - решења која би обезбедила још бољу индивидуализацију условног отпуста	445
10.9. НАЦРТ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА У ПОГЛЕДУ УСЛОВНОГ ОТПУСТА	447
11. ДА ЛИ ПОСТОЈИ ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА КАЗНЕ ЗАТВОРА НАКОН ИЗВРШЕНЕ КАЗНЕ?	449
12. ПОСЕБНИ СЛУЧАЈЕВИ ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈЕ КАЗНЕ ЗАТВОРА У ПОСТУПКУ ИЗВРШЕЊА	451
12.1. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА ИЗВРШЕЊА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПРЕМА ОСУЂЕНИМ ЖЕНАМА – СМАЊЕНА ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА	452
12.1.1. Распоређивање осуђених жена по одељењима и групама – интерна индивидуализација казне затвора	454
12.1.2. Труднице, породиље и мајке које негују децу	455
12.2. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА ИЗВРШЕЊА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПРЕМА СТРАНИМ ДРЖАВЉАНИМА – ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА ИЗВРШЕНА ПОДЗАКОНСКИМ АКТОМ	455
12.3. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА ИЗВРШЕЊА КАЗНЕ ЗАТВОРА ПРЕМА УЧИНИОЦИМА КРИВИЧНИХ ДЕЛА ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА И ДРУГИХ ТЕШКИХ КРИВИЧНИХ ДЕЛА	461
12.3.1. Упућивање осуђених лица у Посебно одељење за издржавање казне затвора – судска индивидуализација казне затвора	464
12.3.1.1. Првостепени поступак упућивања осуђеног у Посебно одељење – индивидуализација од стране председника Вишег суда у Београду	466
12.3.1.2. Другостепени поступак упућивања осуђеног у Посебно одељење – индивидуализација од стране председника Апелационог суда у Београду	468
12.3.1.2.1. Упућивање осуђеног у Посебно одељење – суђење осуђеном	469

12.3.2. Пријемно одељење у Посебном одељењу	470
12.3.2.1. Премештај осуђеног из Посебног одељења у друго одељење - суђење по службеној дужности	471
12.3.2.1.1. Утврђивање околности приликом доношења судске одлуке	472
12.3.2.1.2. Право осуђеног на жалбу	473
12.3.3. Премештај осуђеног из КПЗ-а у Посебно одељење - суђење по потреби	474
12.3.3.1. Специјално суђење осуђеном лицу у току издржавања казне	475
12.4. ЖИВОТ ОСУЂЕНОГ У ПОСЕБНОМ ОДЕЉЕЊУ	475
13. ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЈА ИЗВРШЕЊА КАЗНЕ ЗАТВОРА КОЈА СЕ ИЗВРШАВА У ПРОСТОРИЈАМА У КОЈИМА ОСУЂЕНИ СТАНУЈЕ	477
13.1. У ЧЕМУ СЕ САСТОЈИ ИЗВРШЕЊЕ - РЕШЕЊЕ КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА	478
13.2. СЛУЧАЈЕВИ КАДА ОСУЂЕНИ МОЖЕ ДА НАПУШТА ПРОСТОРИЈЕ У КОЈИМА СТАНУЈЕ – РЕШЕЊА ИЗ ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА	478
13.3. СЛУЧАЈЕВИ КАДА ОСУЂЕНИ МОЖЕ ДА НАПУШТА ПРОСТОРИЈЕ У КОЈИМА СТАНУЈЕ – РЕШЕЊА ИЗ ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ ВАНЗАВОДСКИХ САНКЦИЈА И МЕРА	479
13.3.1. Кршење обавеза и последице	481
13.4. УСЛОВНО ОТПУШТАЊЕ ОСУЂЕНОГ КОЈИ ИЗДРЖАВА КАЗНУ ЗАТВОРА У ПРОСТОРИЈАМА У КОЈИМА СТАНУЈЕ	483
13.5. ПРЕВРЕМЕНО ОТПУШТАЊЕ ОСУЂЕНОГ КОЈИ ИЗДРЖАВА КАЗНУ ЗАТВОРА У ПРОСТОРИЈАМА У КОЈИМА СТАНУЈЕ	485
ЗАКЉУЧАК	487
БИБЛИОГРАФИЈА	504
УЦБЕНИЦИ, МОНОГРАФИЈЕ И ЧЛАНЦИ	504
ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ	527
МАГИСТАРСКА ТЕЗА	527
КОМЕНТАРИ ЗАКОНИКА И ЗАКОНА	527
ПРИРУЧНИЦИ	528
ПРОПСИ	528
УСТАВ	528
ЗАКОНИЦИ И ЗАКОНИ	528
ПРЕДЛОЗИ, ПРЕДНАЦРТИ И НАЦРТИ ЗАКОНА	536
УРЕДБЕ	537
ПРАВИЛНИЦИ	537
СУДСКИ ПОСЛОВНИК	539
УПУТСТВА	539
НАРЕДБЕ	540
ДИРЕКТИВА	540
УКАЗИ ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ	540
УПУТСТВО РЕПУБЛИЧКОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА	540
ПРАВИЛНИК ОРГАНА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ	540
ОДЛУКЕ ОРГАНА ЛОКАЛНИХ САМОУПРАВА	541
РЕШЕЊА ОРГАНА ЛОКАЛНИХ САМОУПРАВА	541
СТАВ УСТАВНОГ СУДА	541
ОДЛУКА УСТАВНОГ СУДА	541
ПРЕСУДЕ	542
РЕШЕЊА	550
ПРАВНА СХВАТАЊА	556
ПРАВНО МИШЉЕЊЕ	556
ЗАКЉУЧЦИ	556
ТЕКСТОВИ ОДГОВОРА	557
ПРЕПОРУКЕ	557
ИЗВЕШТАЈИ	558
ЕЛЕКТРОНСКЕ БАЗЕ ПОДАТАКА	559
ЛИСТА НАЈВИШЕ КОРИШЋЕНИХ ИНТЕРНЕТ АДРЕСА	559
ОСТАЛИ ИЗВОРИ	562

У уводу кандидат укратко износи основну хипотезу истраживања, и указује на актуелност и значај теме истраживања. У овом делу се указује и на владајућа теоријска схватања у вези са индивидуализацијом казне затвора. Надаље, поставља се основна хипотеза, те указује на циљеве дисертације.

У делу који носи назив криминолошки аспект индивидуализације казне затвора, анализирани су, као што и сам наслов гласи, криминолошки аспекти предметне проблематике. Овај део подељен је у неколико складних и логички повезаних целина. На самом почетку указује се на значај криминолошког аспекта за индивидуализацију казне затвора. Затим се указује на поједине криминолошке школе, теорије и криминогене факторе. У овом делу рада даје се основни приказ дефиниција и теорија личности. Осим тога, аутор је указао и на значај криминогенних фактора који су увек негативно вредновани у друштву.

Део рада који носи назив кривичноправни аспект индивидуализације казне затвора, јесте центри део рада, којем аутор посвећује нарочиту пажњу. Аутор указује на то како се казна затвора индивидуализује у поступку изрицања. У овом делу рада аутор критички анализира одредбе Кривичног законика којима се уређује индивидуализација затворске казне, као и схватања у теорији казненог права из ове области, те даје и концизне *de lege ferenda* предлоге. Посебно је указао на значај индивидуализације казне затвора која се извршава у просторијама у којим осуђени борави. У овом делу аутор је указао и на упоредноправна решења појединих закона у вези са индивидуализацијом казне затвора. Реч је о државама бивше СФРЈ, али и о државама различитог правног система, и то: Руској Федерацији; Савезној Републици Немачкој; Републици Аустрији; Краљевини Шведској и Сједињеним Америчким Државама.

Трећи део рада, посвећен је пеналном аспекту индивидуализације казне затвора. У овом делу кандидат систематски анализира како се у току извршења казне затвора извршава индивидуализација, која траје колико и сама казна. У овом делу дат је оригинални научни допринос, где се јасно указује да индивидуализација казне затвора траје за све време издржавања казне. Осим основних правила индивидуализације казне затвора, аутор посебно указује на све специфичности које постоје када је реч о осуђеним женама, странцима, као и када казну издржавају осуђена лица за најтежа кривична дела. Аутор посебно обрађује индивидуализацију извршења казне затвора која се извршава у просторијама у којима осуђени борави.

Закључна разматрања имају велику вредност јер у њима кандидат даје сумаран преглед постојећег стања у области индивидуализације казне затвора, указује на постојеће недостатке и предлаже решења за њихово отклањање.

Сви делови докторске дисертације написани су прегледно, уз максимално коришћење расположиве домаће и стране литературе, релевантних правних прописа, као и одговарајуће судске праксе. Свако поглавље логично се надовезује на претходно и сачињава једну складну целину. Цео рад уобличен је на начин који задовољава најстрожије научне критеријуме.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Таксативно навести називе радова, где и када су објављени. Прво навести најмање један рад објављен или прихваћен за објављивање у часопису са ISI листе односно са листе министарства надлежног за науку када су у питању друштвено-хуманистичке науке или радове који могу заменити овај услов до 01. јануара 2012. године. У случају радова прихваћених за објављивање, таксативно навести називе радова, где и када ће бити објављени и приложити потврду о томе.

Милић Иван, О неким новинама у области извршења казне затвора, Научни скуп: *Правни систем и заштита од дискриминације*: друга свеска, Косовска Митровица, Правни факултет, 2015. стр. 239-251. ISBN 978-86-6083-031-1. (М 45)

Milić Ivan, Upućivanje osuđenih na izdržavanje kazne zatvora i mogućnost odlaganja izvršenja kazne zatvora, Zbornik radova „Kriminalističko – kriminološka istraživanja – stanje i perspektive, Banja Luka, Internacionalna asocijacija kriminalista: Uprava za policijsko obrazovanje 2015. стр. 283-293. BN 978-99976-669-0-1 (IAK). (М 33)

И. Милич (Иван Милић), О необходимости исследования личности обвиняемого в уголовном процессе, *Актуальные проблемы права и правоприменительной деятельности на современном этапе*, Материалы Международной научно-практической конференции, 25–26 сентября 2014 г. Краснодар. ун-т МВД России, Новорос. фил. Краснодар. ун-та МВД России стр. 192-196. ISBN 978-5-91718-357-2. (М 33)

Иван Милић, Специфичност одлагања извршења казне затвора и примене мере притвора с обзиром на трудноћу и личност жене, *Зборник радова Правног факултета у Новом Саду*, бр. 1/2014. стр. 447-457. ISSN 0550-2179. (М 51)

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

У дисертацији су детаљно размотрена битна обележја, правна природа и правни значај индивидуализације казне затвора, и то са три нераздвојна аспекта - криминолошког, кривичноправног и пенолошког. На основу спроведеног истраживања кандидат закључује да се казна затвора у кривичном поступку мора индивидуализовати од стране суда, али се индивидуализација казне затвора наставља и траје све време док се не изврши и сама казна, с тим да се у поступку извршења индивидуализација казне затвора врши пре свега од стране затворских власти. Осим тога испитивање личности окривљеног мора да се спроведе у кривичном поступку.

Уколико се правилно сагледају узроци криминалитета на макроекономском плану, онда је могуће и да држава својим мерама, али не само кривичним, спречи извршење кривичних дела, односно утиче да се стопа криминалитета смањи. Криминалитет је друштвена појава, која се не може искоренити, али се може смањити. Ако се, на пример, поради на повећању стопе запослености, на смањењу сиромаштва, на смањењу броја алкохоличара и наркомана или на спречавању повећања броја зависника, свакако ће се смањити и број учинилаца кривичних дела. Потребно је радити на смањењу криминогених фактора, јер када дође до извршења кривичног дела онда је већ касно. Међутим, када већ дође до извршења кривичног дела, онда је потребно утврдити факторе криминалног понашања учиниоца, јер је утврђивање фактора неопходно како би се извршила индивидуализација казне затвора.

Решења Кривичног законика омогућавају праву индивидуализацију казне затвора (индивидуализацију казне затвора у ужем смислу), где је испитивање личности учиниоца кривичног дела нужно, наспрот владајућем ставу у домаћој теорији. Постоје и други закони у којима су садржане одредбе о индивидуализацији казне затвора, али се њима, чак, и дерогирају важни институти Кривичног законика. У раду се закључује да скоро највећи значај у судској пракси приликом индивидуализације казне затвора има ранија (не)осуђиваност, јер је до то податка најлакше и доћи, док је за утврђивање других чињеница потребно и време и новчана средства.

Индивидуализација казне затвора је ужи појам од индивидуализације кривичних санкција, као и од индивидуализације казни. С тим у вези, индивидуализација казне затвора јесте *уситњена* индивидуализација у односу на индивидуализацију санкција, односно *атомизирана* у односу на индивидуализацију казни. То конкретно значи да се прво врши индивидуализација кривичне санкције, затим се под одређеним условима врши индивидуализација казни, те ако се одлучи да се изрекне казна затвора, онда се приступа нужно и индивидуализацији казне затвора.

Околности које је законодавац прописао омогућавају праву индивидуализацију казне затвора, под условом да се у судском поступку са највећом пажњом њој посвети. Те околности нису само оне које се односе на учиниоца кривичног дела и самог дела, већ су те околности много шире. Пре свега мислимо на оне које се тичу жртве дела, као и на чланове породице учиниоца. Ради се о томе да одласком осуђеног на издржавање затворске казне одређене последице сносе и чланови његове породице, тако да и од самих чланова породице зависи индивидуализација казне затвора. Кривично право има и социјалну димензију.

Постоје лица која су заиста учинила кривична дела, али су захваљујући *законима* Народне скупштине, као и *одлукама* председника Републике и Министра унутрашњих послова ослобођени кривичне одговорности, док су поједини ослобођени са издржавања казне затвора и избрисани из казнене евиденције. Ради се о лицима која сада имају беспрекорну прошлост, иако су учинили кривично дело, а неки од њих чак су и правноснажно осуђени и издржавали су дуге затворске казне.

С обзиром на то да је за индивидуализацију казне затвора потребно и време и новчана средства, није могуће на прави начин извршити индивидуализацију казне приликом суђења у одсуству окривљеног, а права индивидуализација на постоји ни код споразума о признању кривичног дела.

Након што је наступила правноснажност пресуде којом је учинилац осуђен на казну затвора, завршава се индивидуализација казне затвора у ужем смислу, а од тог тренутка почиње пенолошка индивидуализација затворске казне (индивидуализације казне затвора у ширем смислу). У току извршења казне затвора индивидуализација је основни принцип, која траје колико и сама казна. Ова индивидуализације се огледа, пре свега, кроз упућивања осуђеног у казнени завод, распоређивање у одељење и додељивање осуђеничких група. Пенолошка индивидуализација уређује се Законом о извршењу кривичних санкција, као и другим законима, али и великим бројем подзаконских аката. Поједини прописи су контрадикторни, што доводи до правне несигурности. Затворске власти, пре свега, одлучују о овој индивидуализацији.

У зависности од процене личности осуђеник се распоређује у поједино одељење (затворено, полуотворено или отворено) и додељује му се одређена група, и то: А1; А2; Б1; Б2; В1, и В2. У зависности од одељења и групе у којој се осуђеник налази, зависи и његов положај за време издржавања затворске казне. Тај положај се тиче права и дужности осуђеног лица. Издржавање казне затвора може бити веома *благо* по осуђено лице, уколико му се дозволи да користи сва права, погодности, као и специјална права. С друге стране, живот осуђеника у казненом заводу може да буде веома *тежак*, уколико казну затвора издржава у најлошијем заводу, најлошијем одељењу и најлошијој групи, где има само основна права коју су прописана Законом о извршењу кривичних санкција и подзаконским актима.

Индивидуализација казне затвора, која се извршава у просторијама у којима осуђени станује, спроводи се, такође, све време трајања саме казне. Свако лице које је на *слободи под надзором* има могућност да напушта просторије само када је то законом дозвољено, с тим што постоји могућност да за време оваквог издржавања затворске казне напушта просторије у којима станује и у другим случајевима, по одобрењу директора Управе за извршење кривичних санкција.

У току индивидуализације казне затвора, у ужем смислу, слаби начело законитости, а јача начело слободног судијског уверења, док у току индивидуализације казне затвора у ширем смислу још више јачају дискрециона овлашћења, пре свега, затворских власти. Могуће је да се осуђено лице не поправи у току издржавања казне затвора, већ да се путем социјалне мимикрије само представи као да се поправио, те да на тај начин добије све привилегије. Правни поредак захтева од осуђеника да се добро влада како би издржавање казне затвора било по њега повољније, тако да је у центру пажње личност осуђеника, а не кривично дело које је он учинио.

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Експлицитно навести позитивну или негативну оцену начина приказа и тумачења резултата истраживања.

Начин приказивања и тумачења резултата истраживања је у сваком погледу позитиван.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Експлицитно навести да ли дисертација јесте или није написана у складу са наведеним образложењем, као и да ли она садржи или не садржи све битне елементе. Дати јасне, прецизне и концизне одговоре на 3. и 4. питање:

1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме

Дисертација је написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме.

2. Да ли дисертација садржи све битне елементе

Дисертација садржи све битне елементе.

3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци

Имајући у виду владајућа схватања у литератури и судској пракси, кандидат се определио за обухватнији и суштински другачији приступ индивидуализацији казне затвора. Предметна проблематика је сагледана са криминолошког, кривичноправног и пенолошког аспекта, што дисертацију чини оригиналном. Почетна хипотеза „да се казне затвора у кривичном поступку мора индивидуализовати од стране суда, али се индивидуализација казне затвора наставља и траје сво време док се не изврши и сама казна, с тим да се у поступку извршења индивидуализација казне затвора врши пре свега од старне затворских власти“, у раду је у потпуности потврђена. На тај начин, кандидат је супротном владајућим схватањима у домаћој литератури, дао оригинално виђење предметне проблематике. У криминолошком делу рада, кандидат је указао основне криминолошке школе, теорије и криминогене факторе, али је и у том делу представио релевантне чињенице у Републици Србији. На овај начин кандидат је довео у вези криминолошке аспекте индивидуализације казне затвора, са кривичноправним и пенолошким аспектима. Кандидат је у другом делу рада систематски указао на кривичноправни аспект индивидуализације казне затвора, и то на један нов и оригиналан начин. Кандидат је критички анализирао одредбе Кривичног законика којима се уређује индивидуализација казне затвора, али и друге законе у чијим одредбама са садржане одредбе релевантне за индивидуализацију казне затвора. Када је у питању пенолошки аспект индивидуализације казне затвора, кандидат је дао оригинално виђење и у овом делу. Кандидат је недвосмислено доказао да пенолошка индивидуализација казне затвора траје од момента наступања правноснажне осуђујуће пресуде, па све до отпуштања осуђеника. Највећи допринос огледа се у томе што се аргументовано указује, како казна затвора може да буде временски дуга али извршење казне по осуђено лице веома лако, и обрнуто, као казна затвора може да буде временски кратка али да извршење казне по осуђено лице буде веома строго.

На основу изложеног, произлази да је тема докторске дисертације актуелна и изузетно значајна са теоријског и практичног становишта, а предметна проблематика у домаћој литератури недовољно истражена. Стога се може закључити да докторска дисертација кандидата Ивана Милића може значајно допринети развоју правне науке и бити од изузетне користи како за законодавство, тако и за судску и пенолошку праксу.

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања

Дисертација нема недостатака.

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

да се докторска дисертација „Индивидуализација казне затвора – криминолошки, кривичноправни и пенолошки аспект“ прихвати, а кандидату Ивану Милићу одобри јавна одбрана.

НАВЕСТИ ИМЕ И ЗВАЊЕ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ
ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Миомира Костић
редовни професор Правног
факултета Универзитета у Нишу,
председник

Проф. др Бранислав Ристивојевић
ванредни професор Правног
факултета Универзитета у Новом
Саду, члан и ментор

Проф. др Драгиша Дракић
ванредни професор Правног
факултета Универзитета у Новом
Саду, члан

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.